

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłať,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatosť
Zradny je.

Za staw sprócn
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Cerstwosć da.

Njeh ty spěwaš
Swěrnje džěłať,
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ći khmana
Ziwnosć je;
Ziwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

Sserbske njedželske kopjeno

W Budyschinje

21. septembra 1930

Bauzen

Samolwity redaktor Jarat Wyrgec w Roskaczach. — Čištčej a nallad Smolerjez Inihicziščetnje a Iniharnje, sap. dr. s wobm. ruł. w Budyschinje
Wukhadža kóždu šobotu a płaczi štworczičnje 108 ilonch pjenježtow

14. njedžela po šwjatej Trojizy.

Čil. 3, 12—16.

Mjes wšitkimi křesćizijami je drje japoschtol Pawoł najlěpši, najwjětši. Kať je wón šwojeho Šbóžnika lubowať, kať twjerdže je wón w šwojej wěry do njeho stejať, kelto je wón džěłať w službje šwojeho Knjesa, kelto dušchow je ša njeho dobyť, kelto wošadow je wón jačožiť, kelto je wón jich dla čerpiť, hanjenje a wušměščenje, pući a jastwo! A tola wušnaje wón wot šo — a to, jaťo šo jeho šemške žiwjenje ke tónzej pšchiblizowa —: „Niz jaťo byť to šame hižom šapšchijať abo hižom dokonjany byť, ja honju pak ša tym, šo byť šo šapšchijať.

Ščto bjes nami šmě šo š japoschtolom Pawołom pšchirunacž. Ščto je jemu runy. Čzim bóle pak dyrbinym wopomnicž, k čzemu wón naš dženkša napomina.

Šonče pak ša tym, šo dokonjeni budžecze!

W hórškim předomanju praji tón Knjes: „Wny dyrbicze dokonjeni być, runje tať tež wašch Wótz w njebjekach dokonjany je. Matth. 8, 48 a w šwojej wjshchiměšniškej modlitwje, kotruž je wón spěwał w nožy, w kotrejž bě pšcheradzenny, na jutry do šahrody Gethsemanej, prošy wón ša šwojich wučobnikow, šo by wón w nich byť, kať je Wótz w nim, šo bychu dokonjeni byli, Jan 17, 23. A šwjaty Pawoł pišče w 1. lišče na Timotheja, 3, 17: Šo by Boži čłowjek dokonjany byť, k wšchemu dobremu škutkej hotowy. Š teho pošnajemy, šo dyrbinym dokonjeni być a šo mamy se wšitkimi šwojimi mozami ša tym honičž.

Alle ščto rěka, dokonjany być? Něčtožtuli šebi myšli, šo

dyrbi křesćizian tať daloko pšchincž, šo wjazy šhrěšecž njemóže, šo nima hrěch šzyla žaneje možy wjazy na nim; šo špytowanie jeho dušchi wjazy šškodžicž njemóže. Alle pišče čziwo tutemu měnjenju šwědczi jaťnje šwjate pišmo. Šswjaty Jan pišče 1, 8: Še-li šo prajimy, šo žaneho hrěcha nimamy, šawjedzemy šo šami a prawda w naš njeje! A my wušnajemy w 5. proštwje, šo wšědnje wjele šhrěšimy a w 4. hauptšhtuzy, šo dyrbinym štareho Šadama pšches wšědne rostacze a pokutu potepicž. Ně, tať daloko ničto tu na šemi njepšchindže, šo wjazy njehrěšči.

Alle ščto rěka: dokonjany być. Pawoł je šam nam prajil: Wón pišče: „Niz jaťo byť to šam hižom šapšchijať, abo dokonjany byť.“ „To šame“, ščto to je? Pawoł je runje wo tym rěčjať, šo je wšitko se šškodu a ša howno měť, šo by Šhryštuša dobyť a w nim namaťany byť. Tuto towarštwó, tuto šjednocženštwó š Jesužom, njeje wón hišcže dočž twjerdže šapšchijať, hišcže škubšcho dyrbi wón do njeho šarocž, hišcže škruczišcho šo š nim šawješcž, wón čže a dyrbi hišcže jemu podobnišči być, Šesuž dyrbi jeho bóle wobknežicž, jeho myšle, škutki, jeho čzinenje a wostajenje. Šesuž dyrbi piščezo bóle w nim žiwy być. Čzim bóle šo štanje, čzim dołonišči wón budže. A tať je tež pola naš. Čzim škruczišcho šo š Šesužom šamješjemy, čzim dołonišči budžemy.

Abó tať móžemy šo š Šesužom šawješcž. Niz je šwojeje možy. Alle Šesuž dyrbi naš předy šapšchimuncž. Tať praji Pawoł w našchim telicze: „šo šym wot Šhryštuša Šesuša šapšchijať.“ W tutej hodžinje pola Domastona je šo to štaťo. A tež pola kóždeho wot naš.

Šesuž je naš šapšchijať, přeni šróčž pšchi našej křczenizy

a potom husto w našim žiwjenju. Ale na tym njeje došč Slej, něchtó je do rěki padnył a je w strašce, so ƙo potepi, ničtó dže nimo, widži jeho nušu, posćiczi jemu ruku, pšchim- nje jeho a čže jeho wukhowacž. Ale tón we wodži dyrbi tež jeho ruku sapschimnyčž, a twjerdže dđeržecž, nješmē ju pu- šhcžicž, nješmē ƙo wobaracž, dyrbi wšhitko čžinicž, šhtož tu jemu praji. Jesuž čže naš wukhowacž i hłubokeje rěki hrē- chow, kotrež našču dušču do wěczneho ščoncženja wjedže. Wón je naš sapschijał, ale my nješmēmny jeho ruku wjazn pušhcžicž, dyrbimny ju twjerdže dđeržecž, pšches žyłe žiwjenje, hacž je naš wukhował na brjóh wěczneho žiwjenja. Pawoł je to čžinił. Wón je, po tym, so bēšče Jesuž pola Damas- kona sapschijał, jeho ruku twjerdže dđeržacž, je pšchi nim wo- stał, pšches nucženje je ƙo wot njeho wotwješčž dał, ale je ja tym honił, je ƙo se wšchittimi ƙwojimi mozami prózował, so ƙo i nim pšchezo kručžičho sawjesuje, so by jemu pšchezo podob- nišchi a i tym pšchezo dočonjenišchi. A my? Esmy my wukho- wazu ruku našeho Šbóžnika, i kotrež je naš sapschimnył, twjerdže dđerželi, ƙmy my ƙo wot njeho wobknežicž dali, ƙmy my jemu podobni, ƙwēczi wón ƙo i našeho žiwjenja, šadđerženja, i našeho čžinjenja a wostajenja? Hladajmy do ƙwojeho žiwjenja. Jesuž njeje ƙo ženje starał, ale je ƙo štajnje na to špušhcžik, mój Wótž lubuje mje a budže mi dacž, šhtož potrebam. A my lohžn a hušto dawamy ƙo wot štaroščow wobknežicž! Jesuž je wšchittich lubował a je wšchēm, kiž pomoz potrebachu, pomhał a dobrotu wopokasał. A my, kať hušto je naša wutroba šymna, twjerda pšhecžimo bližšchemu, kať hušto ƙmy ƙebicžimi a pytamy to ƙwoje. A w čžěšnosćach. Kať wjele je Jesuž čžerpicž dyrbjał! Ale ženje njeje ƙo prašchał: i čžim ƙym to ƙebi šažlužik, kať móže Wóh to pšhidacž? ale je ƙam w Gethsemane ƙo modlił: twoja wola ƙo štañ. A my: Kať bórny my morkotamy, hdyž Wóh nam šchiz napołoži, ale naš hinał wjedže hacž my čže- my. Kať čžęšto nam padnje, ƙo do Božeje wole podacž. Ach žadny jenicžki wot naš njeje hišhcže Jesušej podobny. Wjele nam pobrachuje, so ƙmy dočonjeni. Róždy dyrbi i Pawołom wuřnacž, niz jačo byč to ƙamy hižo sapschijał abo dočonjany był. Ale runajmy ƙo jemu tež w tym, so ƙebi priđodwošmjemy, a honju ša tym, so ƙyč jo sapschijał.

Šoñmy ša tym, so budžemy pšchezo dočonjenišchi. Pawoł dawa nam i tomu dobru radu. „Ja šapomnju, šhtož i po- šleda je.“ Ach, my husto šapomnimny, šhtož nješmēmny ša- pomnicž, kať na pšchikad: Bože dobrotny, kať, so ƙo jemu nje- džaťujemy a my njesapomnimny, šhtož dyrbimny šapomnicž, na wšchē šchidny, kiž ƙu ƙo nam štať. Na čžo myšli Pawoł tu, hdyž pišče: „ja šapomnju, šhtož i pošleda je?“ Esnano na ƙwoje hrēchi? Ně, na to njeje ženje šapomnił, ale je hacž do ƙwojeje ƙmjercže ƙo šadny přenjeho, najwjetšeho hrēšch- nika mjenował. Ně, wón šapomni na to, kať daloťo je wón jo pšchinješł w ƙwojim prózowanju wo ƙwjecženju, wo ƙwo- jim honjenju po dočonjanoščzi. Na to njecha wón myšlicž, jeho hešło je: pšchezo dale, pšchezo lěpšchi, pšchezo dočonjeni- šchi! A kať čžinimny tež my. Ach njepomyšł ƙebi na to, kať daloťo ƙy pšchichoł na pucžu do njebeš, njepšchirunajmy ƙo i druhimi, šotšiz nješju kať daloťo kať ty. Wóhžn ƙo štanje, so budžesč ƙam ša ƙobu špokojeny, so pšchestanjesč, bēžecž a ƙo bēžicž a so padnjesč. Ně, hoñ i temu wotnyščenemu tónzu, ša tym darom, kotrež poťaje ša njebeške powoľanje w Ahrystužu Jesužu, to je wěczna šbóžnoščž. Ša tej hoñ, napinaj wšchitke ƙwoje možny, so ju doštanjesč. Žene je nušne, jenož šbóžny, jenož šbóžny! Ja čžu dželacž, ƙwěru dželacž, so ja šbóžnoščž mam. Šamjeñ.

Budž, ƙwěrnny ƙnježe, šhwaleny!

Šłóž: Budž džať, čžesčž, šhwalba Wjeršchnemu.

Budž, ƙwěrnny ƙnježe, šhwaleny,
Wot ƙwojoh' luda wšchudžom,
Šny čžinił wjele dobrotny
Nam šhudny, hrēšchnym ludžom
Čžesčž wšchitka wěcznje twoja je,
Čži wutroba ƙo džaťuje,
Čžesčž, šhwalba, džať budž tebi!

Budž, ƙwěrnny ƙnježe, šhwaleny,
O wulka mój ty Boža.
ƙnes wšcheho móžny wěcznje ƙy.
Šród ƙylny, štała šboža!
Ty přenicžki wšchēč šworjenjom,
Du i tebi, a i jich wutrobom
Šso tebi šhwalba špěwa.

Budž, ƙwěrnny ƙnježe, šhwaleny
Wot wšchēč, kiž tebe šnaja!
Ša kotrečž ty ƙnes, Šbóžnik ƙy,
Kiž tebe lubo maja,
Čži pšchidny, ƙo Čži džaťowacž;
Ty, ƙnježe, čžył jich žohnowacž
Po dušchi a po čžěle.

Budž, ƙwěrnny ƙnježe, šhwaleny,
Šny dał nam ƙwoje šłowo;
Daj do dušche a wutrobny
Nam twojoh' Duča šnowoh'.
Pšches šwětłko ewangelija
Njech wěra roščže, plodny da
Ša wěczne žně w njeju.

Budž, ƙwěrnny ƙnježe, šhwaleny,
Ša twoju šmilnoščž, hnadu,
Štwor' nowe, čžiste wutrobny,
Nam njedaj ty pšchidž i padu,
O njedaj nam pšchidž i hanibje
Pšhez' bliže wjedž naš i šbóžnoščž;
Šso ƙnježe šmil nad nami.

Budž, ƙwěrnny ƙnježe, šhwaleny,
Ty šbóžnje wodžič ƙwojich!
Ta wěczna luboščž ƙama ƙy!
Šdđerž mje, wšchēč lubnyč mojih,
Nam čžělo, dušču wobarnuj,
Še ƙwojim šwětłom roškwětłuj
Naš wumož wot wšchoh' šeho.

Budž, ƙwěrnny ƙnježe, šhwaleny,
Wšcho i tebi horje hlada.
O wužnyšch šprawne modlitwy,
Budž šnami twoja hnada.
Njech dušcha našcha tebe ma!
Tať woprawdže je šbožowna.
Čžin i nami wšchitko derje.

J. W.

Augustinus.

(Šotracžowanje.)

Šelagianška šwada žyrkwoje, do kotrežž Augustinus ša- pšchimny, šašbēže ƙo runje w Augustinowym čžaťu. Wjes tym so tamnej šwadže i Afriki pošhadžesčtej, bē to i tutej ru- nje žyłe hinał. Britiški mnič Šelagius ju šawinowa. Ale

wudryka je tuta swada tež w Afrizy, hdžež bě Pelagius w lě-
cze 411 pšichišoľ. Jeho pšchemodžešche Coelestius i Roma, ko-
trnjž bě i nim jenajkeho pšchekwědženja. A tuto bě hinajšche
hacž Augustinowe. A tuž tam w Afrizy i Augustinom fra-
šnychtaj.

A šhto wučješche Pelagius? Wón wučješche wožebje hi-
nat wo herbowanym hrěchu: Hadam je jenož sa žebje něšto
šawinowať; kóždy čłowjek je pšchi narodže tajki, kajkiž bě Ha-
dam do hrěšneho pada. S toho ščěhowašche wěšo pšchipož-
džowanju Jesuškowego štukta a wumoženja něšto druge hacž
po Augustinowej wučžbje. Coelestius bu 412 i žyrtwje wu-
šamfnjenn. Pelagius bě žo mjes tym do Jerusalema k bisko-
pej Janej podať. Jemu žo poradži žynodn rańšcheje žyrt-
wje pať pod Augustinowym wliwom jeho wučžbu šatamachu.
Romšy biskopjo a kěžor šakrocžichu tohorunja. Kěžorowe —
bě to kěžor Honorius — postupowanje wěž rosžudži; wón wu-
hna 418 wšchěch Pelagianškich do wuhnaštw. W lěcže 431
šatama konzil w Ephešu hišchje ras Pelagianim. S tym
wšchať wón njebě šnicžen, tola pať k šnicženju šažudžen.
Dotho šdžerža žo wón trožku pšcheměnjenej a hłownej wučžbje
bóle šbliženy pod mjenom Semipelagianismus — t. r.
Pol — Pelagianismus.

Wšchelatěho i Pelagianizma a je Semipelagianizma je
žo, hacž runje bě mjeno Pelagia tamane, w katolskej žyrtwi
šaměštniko a tčzi hišchje w jeje wučžbach. Tomu njeje tež
Augustinus dowobarať.

Šdnž tať wo tutych wšchelatich wotšchčěpjenkach pižamy,
čhemž tež hišchje něšto wo Manichaeach, i kotrymiž je
Augustin tež čžinicž měť, dodacž, hacžrunje jich hižo na štro-
nje 139 našpomnichmy. Manichaeismus je žyle něšto druge
hacž Pelagianismus a šhtož tu hewať mjenowachmy. Ma-
nichaeismus je nabožina žama sa žo: Wón korjeni w staro-
babylonškich a buddhističich a kšchescžijanskich hišchje druhich
myšlach a nahladach. Jeho šakožer je Manes abo Mani. Wo
jeho žiwjenju nješku šakhowane powješje jenajke, te i wje-
čžorneje žyrtwje powjedaja wo tym hinať hacž te i rańšcheje
žyrtwje. Po powješčach wječžorneje žyrtwje je wótz tuteje
wučžby Scythiamus, bohatty šarazenški pšchekupž; i čžaža
japošhtoľow. Wón šawostaji šhtyri knihi, kotrež šlónčžnje
wěšty Corbicius dosta; tutón je študowašche a pšchikšwoji žebi
jich wučžby a wudawašche je sa žwoje, žo mjenujo Manes.
S nimi doby žebi nahladnošč pšchi peršiškim kralowškim dwor-
rje. Tutu pať šako šhubi, jako njemóžešche thoreho prynza
wuhojicž, kať bě to šlubik. Bu do jastwa čžikžnjenn. Tam
šejna žo i kšchescžijanskim knihemi a wučžbami. Wožebje
šajimowašche žo sa to, šhtož bě tam wo paraletu, wo Šswja-
tym Duchu namakať. Wón wobšamfnny, to sa žwoju wučžbu
a sa žebje wutriebacž. Wón čžekny i jastwa a wukhowa žo
na mešopotamški hród. Tam wutwori a wutwari wón žwo-
ju nowu wučžbu a pytašche sa nju pšžlow a to wožebje —
mjes kšchescžanami. Tohodla bu pomjenowan, i kšchescžijan-
škim biskopom disputaziju džeržecž. W tutej podleža žyle je
žwojej nowej wučžbu. Bórny po tym bu wot peršiškich wo-
jakow popadnjenn, po pšchikašni peršiškeho krala čžwilowan
a morjenn; jeho wutylana koža bu wustajena.

Hinať wjedža rańšchožyrtwinške powješje wo šakoženju
noweje nabožiny powjedacž. Mani je byť nahladny Per-
šiški, kotryž žo w Južnej Babylonškej šažndli a žo i wučžbu,
kotraž tam korjenješche, šaběrašche; mjenuja ju wučžbu Sa-
biškich. 12 lět štary bě wón šjewjenje měť, kotrež jeho sa šbu-
džerža noweje nabožiny postaji. S 24. lětom měješche jo šno-
wa. Tuž šapocža pšchi peršiškim kralowškim dworje tutu no-

wu wučžbu pšchipojedacž. To bě w lěcže 242. Peršiški kral
pať njewosta jemu pšchikšilenn; tuž čžekny Manes do wukra-
ja. Tam wudawašche žo sa „požola wěrneho Boha“. —
Něšto podobne nadeńdžešch nětkle tež pšchi špiritističkej loži
„Šanatra“. — Wón měješche mižionarow, kotřiž wěrjazych
hromadžachu. Peršiški kral žo jemu šako pšchikšili.

(Pštracžowanje ščěhuje.)

Žyrtwej a štat.

Šserbika krajna žynoda měješche w pošlednich pošedže-
njach tež jednacž wo šapodacžu kšchescžijanskich štaršich. Pšchi
tym žo wujakžni, šo štaršichi a drušy w ludu tať prawje nje-
roješnawaju rosčžěl mjes nabožnym rosuwčžowanjom. —
Religionsunterricht — a mjes rosuwčžowanjom žiwjenjo-
wědn — Lebenskunde. — Tuto pošlednje wopšchija tež
wšchitke nabožne praščenja; to pať nježmě štaršich a dru-
hich šamplicž, šo mēnja, šo to tola je nabožne rosuwčžowanje
a šo móža džecžzi tať hodžiny sa Lebenskunde wopytowacž.
Ně, našche džecžzi, kšchescžijanške džecžzi žkšchjeja do nabožneho
rosuwčžowanja — Religionsunterricht. Dožyla, šhtož čže
žwoje džecžzo konšerměrowane měčž, dyrbi jo šlacž do na-
božneho rosuwčžowanja, — kotrež do tutych hodžin nježo-
dži, njemóže byčž konšerměrowane.

S DURINGŠKEJE šako ras něšto, a to něšto šwježelazeho
a pšchikšladneho. DURINGŠKI žejm je dotal šakonjowe nacžišť
žwojeho ministerija, kiž žada pšcheměnjene šakonia wo wu-
štupje i žyrtwje. Šakon i lěta 1912 ma žo wožebje w § 2
pšcheměnicž a to tať, šo nětk postaja: wušup i žyrtwje ma žo

Konfordanja

abo šapiš šapocžatkow kšchescžijanskich štukčtow
i notowych šerbškich špěwacškich.

Šarať Richter.

Ach, wy hrěšne džecžzi	17, 6
Ach, Knježe, štworicželo našch!	28, 9
Ach, mój najlubšichi Jesuško	28, 13
Ach, njewšmi žwoje šłowo nam	54, 3
Ach, Knježe, študžen hnady (a wšcheje dobrej' rady)	55, 6
Ach, Knježe, špožčž nam šloty mēr	58, 5
A čžeš-li lětka pšchipožklacž	58, 7
A hluchim pomhaj k škšchjenju	64, 4
Ach, kať šažlepjeni běchmy my do žwětka ššhadženja	66, 2
Alle jako i wškoľoščje pohlada k nam ššhadženje	66, 4
A ludam, kiž bě wobdała wšcha čžma a žmijertna nóz	68, 3
A pohanjo, kiž šhodžachu hjes bójškoh' pšnacža	68, 5
A džak čži sa to dawamy	68, 11
Ach, Knježe, žmil tež na tny žo	68, 12
Ach, kať hłowa čžernje nošny	73, 5
A mi je žwojej žwjatej krowju	77, 5
Ach, ty běšche šapluwany	85, 2
Ach, ja njewēm tu a tam	96, 5
Ach, kať ja žo wježelu	96, 12
A truba Božoh' jandžela	102, 12
Ach, dušcha, kať by wurjež mohla	104, 6
Ach, wopklacž joho se šrudnoščju	104, 10
Ach, Jesu, njewostaj mje tu	107, 6
Ach, šdžerž naš, Jesu	108, 3
Ach, rany, kiž čže ražuja	110, 2

pižomnje wošjewicź. Jenož mandželstaj a starichej se žwo-
jimi mafołetnymi džecźimi žmětaj šhromadnje wustupicź.
Wuprajenje wustupa ma tež haſle płacźicź, hdyž je žo měžaz
minył.

Wšhelate ſ bliska a daloka.

„Konfordanza abo ſapišt ſapocźatkow kěrlušchownych ſtucź-
kow ſ nowych kěrbskich ſpěwarškich“, rěka napišmo džěła, ko-
trež dženža ſapocźnjemy wošjewicź. Sestajak je ju k. farar
Richter-Obercrinitz, kotruž je žo poſkicził, ſažo wobšěrne
džěło ſa naž Sserbow ſczinicź a nam tak ſaſtup do ſpěwarškich
a ſdobom wužiwanje ſpěwarškich połožicź. Sapišt je drje je-
nož po přenim pižmiku rjadowany a ſložuje žo po kěrlušcho-
wnych czižkach, tola pak wón dozpije žwój ſaměr, nam pom-
hač je ſapocźatkow ſtucźki. Duchowni a wuczerjo a tež dru-
hich doſcź budže drje tohodla džaknje witacź tutu poſkiczeńku.

Wólbne doſynki. Wólbne wojowanje je wšhelatore na
žwětło pišhinježlo a wotkręło. So hišcže ludžo ſabnli nje-
žu, žebi wudma wšchěch móžnych družin nadawacź, bu nam
ſnowa wobžwědcžene. Se ſažadom jenotliwych partajow
žmy tež wšhelateho naſhonili, kať ſ kommunističkeje ſtrony,
kotraž je něšto měſtnow ſ tnych měſtnow, kotrež ma tutón
žejm wjaz hač bywšchi pišhidobnła. Mny žknišchimy mjes dru-
him: „Kóždy kommunistički ſapóžkanž dyrbi ſ žyrkwje wustu-
picź.“ Kommunistička ſtrona Němſkeje nječžerpi, ſo by nětaj-
teho nabožneho abo idealističkeho hibanja w njej było. Wo-
na je pišhecžiwu tomu, ſo ſtat nětak nabožne ſjednocženſtwa —
žyrkwje — ſchřita.“ Ale to njeſadžewa, ſo czi, kiž to praja,

Ach, Sbožniko, mój bratſiko	112,	5
Ach, wužnych mje, mój Jejužo	114,	4
Ach, hrěcho, jědo ſkažazy	115,	2
Ach, wobkrjep mje ſe žwojeje křwju	116,	3
Ach, dušcha, poſběhi woczi	119,	1
Ach, ſašcžep wolu žwoju	130,	5
A hdyž žo Maria wobroczi	133,	3
A wona dže	133,	5
Ach, tež druſny hišcže křodža w dušchi	135,	2
A kiž jo křnišchi	136,	2
Ach, Knježe, wobradž hnadu mi	150,	3
A cžeſcž budž žwjatej Trojizy	153,	9
Ach, pišekraži dale bóle žo	164,	9
Ach, wobdaj tež na poſledku mje	164,	12
Ach, budžcže jako jandželjo	178,	3
Ach, czižnicže precž, ſchtož ſadžewa	178,	4
Czi njeſpja a ni njedrēm'ja	179,	3
A je nam poſtajił	180,	2
A na pišhižahu, kotruž je pišhižahať	180,	6
A ty džecžatko budžeſch profeta Boha	180,	9
A poſnacže ſboža dať jeho ludu	180,	10
A jeho žmilnoſcž traje wot naroda do n.	181,	3
A kať naſch křlěb na polach ſroicže	186,	4
Ach, njedaj nam wišhak ſabncž ženje	186,	7
A žwětlo da ty ſkřadžecž ſnowa	193,	4
Ach, twoje žłowo žwjate njech bydli	199,	2
Ach, woſtań pišchi naž, křažnoſcž	199,	3
Ach, žwoje žohnowanje ſtaj	199,	4
Ach, budž ty nam, o Křnišcže	199,	5
A hdyž žo pišhibližuje nam d. ž. n.	199,	6
Ach, ſkoſtnych leſcž, mój wulka	202,	2

žebi žadaja, ſo ſtat da 500 000 žr. ſa ſaměry žwobodnoſmy-
žlennyh — Freidenkerbewegung. —

Wólbny žu nimo. Eſu pišhinježle pišhekapjenja, žu ſje-
wike dohncža a poraženja. Hač nowe ſeſtajenje partajow,
hač tajke ſežnjenje nazionalſozialiſtičkeje partaje pišhinje-
že, to tať horžo wocžakowane polěpišcjenje a wumoženje, bu-
dže naž pišchichod wucžicź, w kotrymž dyrba partaje kaž
lud poſaſacž, hač žu na prawym pučžu. Pišchichod pak tež
poſaže, ſo jenotliwi kaž partaje, kaž lud budže podarmo ſa-
žowacž a twaricž nowy lěpišchi pišchichod a trajaze ſbožo tať
dołho hač njebudže knježſtwa a wjedniſtwa pišchewoſtajičč
duchej wěry a nabožiny a prawo dacž žłowu Božemu. Ža
chžu waſch Boh byčž a wy dyrbicže mój lud byčž. Hač ſ tu-
teho pišhežwědcženia poſhadža tež to wobžwědcženje, kotrež
czi dachu, koſiž 14 ſaſtupjerjow ewangeličkeho hibanja do žej-
ma poſłachu, a hač žo tuto pišhežwědcženje a hibanje dale a
bóle roſſchěri, to budže naž w runej měrje tohorunja pišhi-
chod wucžicź.

W Barcže žwjecžimny ſa tydžen, 15. njedž. po Eſwj. Troj.,
žwjedžen Eſwonkowneho Miſſionſtwa. Na to budž to dženža
hišcže ras poſajane a wutrobnje pišheproſchene. Wón žo
ſapocžnje w 2 hodž. ſe kěrbskeje žwjedženſkeje Božeje žklužbu,
kotrež k. farar Mjerwa-Butecžanſki předuje. Němſke žwje-
dženſke předowanje ſmėje na ſcžehowazej němſkeje žwjedženſkeje
Božeje žklužbe Ketlicžanſki přeni duchowny, k. farar Konik,
kotruž je wjazn lět žam na rańſchoaſtrikanſkim mižionſkim
polu naſcheho ſaſkeho mižionſtwa džělať.

W Drježdžanach žwjecži dženža a juſſje Saſke žłowne
mižionſke towařſtwa žwój žłowny žwjedžen. Dženža, 21.
jeptembra, wječor w 6 hodž. budže žwjedženſka Boža žkluž-
ba a juſſje w 6 hodž. ſjawna žłowna ſhromadžiſna w to-
wařſtwowni na Zinzendorfowej drošy.

W Auerbachu běchu žwěrní pišhecželjo ewangeličkeje žyrk-
wje jubilej Augſburgſkeho wěruwuſnacža ſ tym požwjecžili,
ſo žyrkwinemu prižodſtejeřſtwu wjetſchu ſummu pjenjes ſa
wažny wožadny nadawť pišhepodachu pod mjenom „Augu-
ſtanaſtiftung“. Sapocžatť ſeptembra bu tuto wuſtajenje wo
wjetſchi pjenjes powyſchšchene; tutón běchu duchowni eforije
žwojemu ſuperintendentej wyſch. žyrkw. radže lic. dr.
Rühnej wěnowali.

Bayerſka je po mēnjenju jich wjele nimale czišcže katol-
ſka. So tomu tať njeje, wobžwědcža nam ſcžehowaza roſ-
prawa. Ewangeliſta-lutherſka krajna žyrkej Bayerſkeje na
prawym brjoſny rěki Rhein ma 971 ſařſtwow, 1051 ſařſkich
mēſtnow, jeneho wojeřſkeho ſararja, 7 ſararjow we wuſta-
wach, 36 ſwonkownych wikariatow, 110 mēſchčjanſkich a dru-
hich wikariatow. Wſcho hromadže je tam 1274 ewangeličkich
žyrkwjow, 118 kapałow, 106 modlečnjow, 169 druhich rum-
noſcžow ſa Bože žklužby. W Bayerſkeje maſch nimo toho
hišcže reforměriſtu žynodu, kotraž jednoczi 7 ſařſtwow.
Bayerſka univerſita Erlangen ma w žwojeje theologiſkeje ſa-
kulcže 14 profežorow a wuczerjow, na ſchulach je jich 66
theologow ſ wuczerjom ſa nabožinu, mjes tutymi tež jena
wuczerka. Ea Bayerſke Eſnutſkowne mižionſtwa džěla jich
24 duchownych. Pomoznych džělaczerjow na duchownym po-
lu je jich nimo toho hišcže 36 mužſkich a žónſkich.

Wiſtowanje: K. w B. ſa 15. njedž. po žwj. Tr. — H. we
B. ſa 16. njedž. po žwj. Tr.